

ZARZĄDZENIE

Dnia 15 października 2018 r.

Jerzy Skorupka S.S.A. w II Wydziale Karnym Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

po rozpoznaniu w sprawie **R. S.**

zażalenia wymienionego wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 sierpnia 2018 r., IV S 35/18 o odmowie zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi na przewlekłość postępowania

na podstawie art. 429§1 KPK

z a r z ą d z i ł

odmówić przyjęcia zażalenia jako niedopuszczalnego z mocy ustawy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy nie uwzględnił wniosku R. S. o zwolnienie go z obowiązku uiszczenia opłaty od skargi na przewlekłość postępowania Prokuratury Rejonowej w Świdnicy 1 Ds. 1525.2017. Wymienione postanowienie zostało doręczone wnioskodawcy z pouczeniem, że jest prawomocne.

Z wymienionym orzeczeniem nie zgodził się R. S. i w piśmie z dnia 19 września 2018 r. zatytułowanym „zażalenie na zarządzenie o kosztach” stwierdził, że Konstytucja RP i Konwencja Praw Człowieka gwarantują mu prawo do sądu oraz zakazują zamykania drogi sądowej, dlatego nie ma obowiązku ponoszenia kosztów opłaty od skargi na przewlekłość, wnosząc o nieobciążanie go „zbytecznymi kosztami sądowymi”.

Zważyć więc należy, co następuje. Postępowanie uregulowane w ustawie z dnia 17.06.2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U., T.j. 2018.75 z dnia 10.01.201 r.) stanowi postępowanie incydentalne (wpadkowe) w ramach postępowania co do istoty sprawy. Z przepisów tej ustawy wynika, że model postępowania skargowego oparty został na modelu postępowania jednoinstancyjnego. Jeżeli postępowanie karne jest dwuinstancyjne, zgodnie z zasadą konstytucyjną wyrażoną w art. 176 ust. 1, to postępowanie skargowe stanowi jednoinstancyjne postępowanie wypadkowe w postępowaniu karnym, za czym przemawiają istotne wartości w postaci szybkości i sprawności rozpoznania „skargi na przewlekłość”. Uregulowanie postępowania skargowego jako dwuinstancyjnego stwarzałoby bowiem realne niebezpieczeństwo nadmiernego jego wydłużania, a tym samym niweczyłoby istotę i sens wprowadzenia odrębnej skargi na przewlekłość. Przyjęcie dwuinstancyjnego modelu postępowania skargowego, z możliwością zaskarżenia orzeczeń wydawanych w toku tego postępowania spowodowałoby wydłużenie postępowania co do istoty, czemu wszak zapobiegać ma instytucja „skargi na przewlekłość”. W konsekwencji od orzeczeń wydanych w toku postępowania skargowego nie przysługuje środek odwoławczy do sądu wyższej instancji.

Wobec tego, na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy o odmowie zwolnienia od opłaty od skargi, zażalenie nie przysługuje. Wniesiony środek odwoławczy jest zatem niedopuszczalny z mocy ustawy.

Mając to na względzie, orzeczono jak na wstępie.